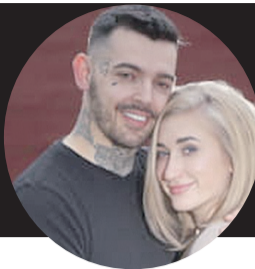

Британець прихистив українську біженку, закохався в неї і... покинув двох дітей

с. 6

Як батюшка залишив у церкві «голі стіни»

с. 4

Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

1 червня 2022 року №20 (233) Ціна 7 грн

ТЕМА № 1

Фото із сайту fakty.ua

Фото із сайту tsn.ua

Бойові завдання Петрові вдається виконувати не менш відповідально і талановито, ніж журналістські.

Журналіст Петро МАГА: «Мені хтось в окопах вливає в голову... вірші»

Відомий український поет-пісняр, режисер, актор та журналіст воює у складі Збройних сил України. Зараз він командує взводом, але знаходить час для «Віршів з окопу»

Таїсія БАХАРЄВА

В інтерв'ю «Фактам» Петро Мага розповів, що добровільно пішов на фронт на четвертий день війни. Очолює окремий взвод, який займає позицію, що називається «очі». «Військові зрозуміють, про що мова. Це домінуюча висота, з якої видно на всі боки, і найголовніше наше завдання — не допустити висадки десанту.

Телеведучий добровільно пішов на фронт на четвертий день війни.

У момент прильоту ми маємо все для того, щоб їх «гідно» зустріти», — пояснює він.

Закінчення на с. 12

СУПЕРОВО!

Фото facebook.com/kalush.official.

«Kalush Orchestra, ви вписали себе в історію ще раз», — каже Сергій Притула.

Статуетку «Євробачення» гурту «Калуш оркестра» продали за 900 тисяч доларів

с. 10

● **НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ**
Житель Бородянки врятував від путінських нелюдів 50 людей, але сам потрапив до їх рук

Володимир Шома: «Росіяни перетворили школу на катівню».

с. 7

● **ТАКИЙ ВІН — «РУСКИЙ МІР»**
Роман Безсмертний, який був під окупацією, розповів про найбільший шок загарбників

Фото з фейсбук-сторінки Романа БЕЗСМЕРТНОГО.

Політик, який доглядав у селі 83-річну маму, каже, що рашисти весь час вимагали у нього зізнання, хто в їхньому Мотижині «цар» або «князь».

с. 3

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

У Маріуполі росіяни
«вчитимуть» дітей все літо,
щоб русифікуватиУкраїномовні книжки
знищать

Василь КІТ

В окупованому місті загарбники продовжили навчальний рік до кінця літа, аби підготувати школи до російської програми, повідомив радник міського голови Маріуполя Петро Андрющенко. «Дітям все літо будуть викладати російську мову та літературу, історію росії й математику російською мовою. Окупанти планують відкрити 9 шкіл. Однак на цей момент вдалося знайти всього 53 вчителя. По 6 педагогів на школу — яскрава ілюстрація російської освіти в Маріуполі при окупації», — зазначив він. Крім цього, росіяни почали

інвентаризацію бібліотечних, шкільних та інших книжкових фондів — і віднесли до «екстремістської» літератури всі підручники з історії України та літератури. У результаті всі українськомовні книжки вилучено для знищення.

До речі, на окупованій території Херсонщини жоден учитель у селах Озеряни, Сокологірне та Новогригорівка Генічеського району не захотів працювати на умовах окупантів. Попри численні перемовини та вмовляння, обіцянки високих зарплат, навчання в Криму, всі педагоги «пропозиції» відхилили. Вчителі кажуть, що краще житимуть «з города», ніж візьмуть гроші за зраду власних учнів.

Дякуємо за позицію, Педагогі!

Росія забрала із затонулої
«москви» тіла загиблихРятувальна операція
на російському
флагмані тривала
щонайменше два тижні

Людмила СОБІПАН

Також росіяни підняли з дна секретну апаратуру. Про це повідомив представник Головного управління розвідки Міністерства оборони України Вадим

Скибицький. За його словами, для цієї операції були залучені від п'яти до семи суден. «В основному це були рятувальні кораблі, катери, буксири, які діставали тіла загиблих, знімали всю апаратуру, яка там засекречена, та проводили зачистку цього крейсера — діставали те, що там лишилося і що не повинно потрапити до рук третьої країни», — повідомив Скибицький.

Мародери путіна надіслали
58 тонн посилок з України

Розслідувачі «Медіазони» проаналізували у 13 містах на кордоні з росією посилки, які відправляє компанія СДЕК, і виявили там ненормальний ріст їхньої кількості, що підтверджує версію про повальне мародерство окупантів в Україні

Олег ФЕДРИЦЬКИЙ

Так, із міста Валуйки з 21 лютого по 20 травня надіслано понад 15 тонн підозрілих вантажів. Місто розташоване за 30 кілометрів від кордону з Україною та за 20 кілометрів від «ЛНР». Із Клинців, міста за 60 кілометрів від нашого кордону, за той самий проміжок часу відправили «додаткових» 13 тонн.

Лідером серед «підозрілих» міст, куди адресувалися ці посилки, стала Юрга — населений пункт

на північному заході Кемеровської області. У Юрзі стоять три великі військові частини. Друге місце за вагою відправлень дісталось місту Чебаркуль у Челябінській області. Там дислокуються два танкові полки: 6-й та 239-й. До Кизила, столиці Туви, відправили 116 підозрілих посилок загальною масою понад 3,5 тонни. Там розташована 55-та окрема мотострілецька бригада.

...Це не армія. Це орда убивць, мародерів та ґвалтівників.

● ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ

Як наш дипломат
у Німеччині потролив
тамтешню владу

Посол України Андрій Мельник одним фото показав «швидкість», з якою йде німецька військова допомога для ЗСУ

Фото з фейсбук-сторінки Андрія МЕЛЬНИКА.

Василь КІТ

Дипломат оригінально докріпнув офіційним особам цієї країни за те, що вони гальмують надання українській армії важкого озброєння. Пан посол опублікував картинку, на якій зображено равлика, який тягне патрон.

Іронічне зображення Мельник оприлюднив на своїй сторінці у соціальній мережі. На ньому написано: «Німецька допомога вже на шляху до нас».

Тим часом цими днями Берлін заявив, що планує виділити Україні мільярд євро грантових грошей. Дякуємо, звісно, адже на відміну від позик, ці кошти не треба буде повертати.

Німецька допомога вже на шляху до нас...

Погодьтеся, підкол вартий 12 балів!

● ДАВНО ПОРА!

Епіфаній хоче служити у Лаврі

Православна церква України звернеться до уряду

Митрополит Епіфаній: «Ідеологія «руського міра» є тим самим, чим є ідеологія нацизму. Співтворцем цієї ідеології є очільник моспатріархії кіріл гундяєв».

Наталка ЧОВНИК

Священний синод Православної церкви України ухвалив рішення щодо створення чоловічого монастиря на території Києво-Печерської лаври. Вказано, що рішення ухвалено, зважаючи на особливе значення лаври як святині всеукраїнського та світового значення, «з метою подолання наслідків неканонічного підпорядкування цього монастиря владі московського патріархату». Тепер Епіфаній має звернутися до Кабінету Міністрів України з клопотанням

про передачу одного з храмів Верхньої лаври та окремих її приміщень у користування для звершення богослужінь і ведення монастирської діяльності.

Що ж, цілком логічний крок митрополита Епіфанія. Лавра справді належить усім українцям в особі уряду нашої держави. Тож якщо Кабінет Міністрів передав приміщення лаври московському патріархату, то хіба не може знайти будівлі, якими б користувались і ченці власне української церкви?

● ПРЯМА МОВА

Андрій ЛЮБКА, письменник, про переслідування владою п'ятого Президента, лідера «Європейської Солідарності» Петра Порошенка, якого лише з третьої спроби відпустили у закордонне відрядження:

Володимир Винниченко, Симон Петлюра і Павло Скоропадський страшенно не любили один одного, боролися за владу один з одним і взаємно себе послаблювали. Але в них усіх є один спільний факт у біографії — всі померли на еміграції. Цей факт треба пам'ятати всім, хто сьогодні розпочинає безглузду внутрішньополітичну боротьбу. Боротися треба не за владу, а за Україну.

● ТАКИЙ ВІН — «РУСЬКИЙ МІР»

Фото з фейсбук-сторінки Романа БЕЗСМЕРТНОГО.

Історик Безсмертний тепер на власному прикладі розповідатиме своїм студентам, як разом з матір'ю пережив навалу орди.

Роман Безсмертний, який був під окупацією, розповів про найбільший шок загарбників

Народний депутат чотирьох скликань, співавтор Конституції України не зміг забрати 83-річну маму із рідного Мотижина під Києвом і місяць жив серед рашистів

Василь КІТ

За словами політика, військові РФ розмістилися прямо на його земельній ділянці. Безсмертного рашисти кілька разів лякали розстрілом — зокрема, вимагаючи розказати, хто «тримає село», хто тут «цар» чи «князь». Він пояснив їм, що в Україні немає такої практики, коли селом заправляв якийсь «смотрящий», тут нема «хазяїна», кожне обійстя — самостійне і самоврядне.

Найбільший шок росіяни пережили, побачив-

у Мінську, виключно як учителя (він насправді викладає в одному зі столичних вишів).

Щоправда, був момент, коли його ледь не здав один з односельчан. Житель Мотижина намагався відкараскатися від рашистів, пообіцявши їм розповісти про «тих, хто тут живе», відомих людей. Але коли цього чоловіка повели показати будинки («Він думав, що мене уже немає в селі», — упевнений політик), він побачив Безсмертного, почав заїкатися і не став розповідати політичну біографію пана Романа...

Найперше ж, що зробили російські терористи — зламали сейф політика.

— І там їм потрапив у руки військовий щоденник маминого брата. І вони його розгортають і питають: «А хто это?». «Мамин брат», — кажу. А він у розвідці служив. І вони глянули і кажуть: «Так ви знаєте, хто победил фашистов?». Відповідаю: «Ну, по-перше, не фашистів, а нацистів. А так, дійсно, це щоденник», — згадує політик.

— Ще такий факт: серед цих осіб була лише одна людина з європейським типом обличчя, — продовжує Роман Безсмертний. — Решта — татари, башкири, мордовці, марійці, буряти. Я їх дуже швидко «прочитав», бо служив з ними. І щоб ви знали, у Мотижині людей, які погано себе поведуть, називають касимівцями. Це так звана касимська орда, яка жила навколо Рязані. Це ті, хто говорив рязанською мовою. Старші люди передавали ці знання з покоління в покоління.

Роблячи висновки з пережитого, Роман Безсмертний як історик каже, що це була орда.

— І все це нагадує, як Калита, Боголюбський привели орду на Київ, на Русь. Ось це копія. Це люди іншого рівня цивілізації, іншого рівня культури, — зазначив він.

● ПОГЛЯД

Коли СБУ займеться не ворогами росії, а її друзями?

З подивом прочитала, що Турчинова, Яценюка і Авакова викликає СБУ для дачі свідчень у справі Порошенка

Вікторія СЮМАР,
народний депутат від фракції
«Європейська Солідарність»

Не знаю, чому дивуватися більше: тому, що керівництво СБУ нарешті повернулося в Київ, бо в лютому і на початку березня, коли Київ був під загрозою окупації, воно було десь на Закарпатті...

Чи більше все ж таки дивує те, що Служба безпеки має так багато часу для справи про 2014 рік, і от якось зовсім не помічає діючих колаборантів — ні депутата Ковальова зі «Слуг», який нині добре себе «чуває» в окупованому Херсоні, ні ще одного Ковальова з групи «Довіра», який на російській камері розказує, як «гуманно росіяни обходяться» з полоненими з «Азовсталі».

Та й ось ця нова парламентська група циніків «За відновлення України», зліплена втікачем-ОПЗЖешником Столаром з ОПЗЖ та інших «ватників», які ще недавно на камери обіймалися в Держдумі з «расейськими колегами», якось СБУ не цікавить. По них справ нема. Жодної.

Є справи по людях, які в 2014-му змогли дивом втримати країну і збудували нашу сучасну армію. Які запустили ракетні програми, закритий цикл виробництва, який є лише у 8 країн світу. Які розробили ракетний комплекс Вільхум з дальністю 120 км. По людях, які зробили те, що точно не було в пріоритеті влади останні три роки. По людях, які в усіх можливих санкційних і розстрільних списках росіян і є їх прямими ворогами.

Може б ця служба нарешті зайнялася не ворогами росії, а її друзями? Чи навідниками на казарми, центри підготовки наших воїнів і на поїзди з ними? А контррозвідка СБУ щось робила би зі скупченням людей на одній території? Бо кількість небойових втрат від обстрілів в Яворові, Десні, Малині, Запорізькій області — це сотні і сотні найкращих... І це такий біль...

Ні, їм треба політика...

Війна не закінчилася. Попереду важкі територіальні втрати. І людські... Якщо спецслужба країни в цей час знімає і монтує відеоролики з суфлерами (мова про так звані «свідчення» Медведчука щодо Порошенка. — Ред.), це щось не те. Зовсім не те.

Сподіваюся, СБУ таки відгукнеться на заклик Олександра Турчинова, який з першого дня війни перебував на фронті, і поїде в окопи на Херсонщині. Там не так давно міна потрапила прямо в окоп. Автомат і кулемет розірвало вщент. Солдат дивом лишився живим, бо вийшов в туалет... Може, після побаченого в тих окопах, які обстрілюють щопівгодини, в СБУ нарешті зрозуміють реальність, в якій живе Україна...

● ПРЯМА МОВА

Валерій ЗАЛУЖНИЙ, Головнокомандувач Збройних сил, заявив, що Україні дуже потрібне озброєння, яке дасть змогу вражати противника на великій відстані:

«Нам дуже важко, але ми стоїмо. Ми боремося за кожну ділянку фронту, за кожний населений пункт. Вибивати ворога з нашої землі нам допомагає західне озброєння і техніка. Ми вдячні за надану міжнародну технічну допомогу. Водночас дуже потребуємо зразків зброї, яка знищуватиме противника на великій відстані. І з цим не можна зволікати, адже ціна затримки вимірюється життями людей, які собою захистили світ від рашисти».

ши сучасні житлові комплекси у селах Київщини: «Я це чув буквально з першого дня: «Ви злишком багато живете». І це повторювалось постійно і стосувалось усього». За словами Безсмертного, саме ця заздрість і змушувала окупантів знищувати українські села та вбивати жителів. «Ви собі ще набудете», — цим керувалися рашисти, руйнуючи будинки.

Роман Безсмертний розповів, що окупанти неодноразово допитували його, перший допит тривав близько чотирьох годин. Від загибелі його рятувало те, що рашисти, побачивши підручники та зошити у будинку, сприймали відомого в Україні політика, члена Тристоронньої контактної групи

● ПРЯМА МОВА

ВАРФОЛОМІЙ, Вселенський патріарх, розчарований підтримкою патріархом рпц кірілом війни в Україні:

Такого не може бути, щоб усі церкви не засуджували насильство, війну. Російська церква нас розчарувала. Брат патріарх кіріл став трагічним винятком.

Я не знаю, як він може виправдатись перед своєю совістю... Він повинен знайти сміливість заявити президенту путіну прямо: «Я не згоден із вами, я залишаю свій престол і йду у відставку, якщо не будете вас почути».

● ОТАКОЇ!

Фото із сайту Львівської єпархії УПЦ МП.

Так виглядав храм раніше...

Фото із сайту Дрогобицької міської ради.

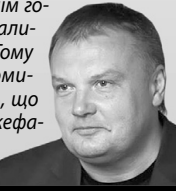

...а так він виглядає зараз.

● ПРЯМА МОВА

Вадим ДЕНИСЕНКО, директор Українського інституту майбутнього, про рішення Собору УПЦ московського патріархату про так звану «незалежність»:

Рішення собору УПЦ мп, звичайно, важливе, але це рішення про те, як бути наполовину вагітним. Основна причина рішення — втрата парафій (грошей і майна) і тиск знизу. Головне рішення, яке не прийняте, — не сказано ні слова про автокефалію. Найважливіше рішення, про яке забули: тиждень тому УПЦ мп зробило заяву про те, що війна почалася через утворення Православної церкви України. Ця заява не відізнана. Щодо майбутнього, то УПЦ мп продовжить займати вичікувальну позицію. Ні про які різкі заяви, спроби засудження кіріла чи путіна мова поки що не йде. Їхнім головним ворогом була і залишається не Росія, а ПЦУ. Тому більшість експертів помиляється, коли говорить, що рішення про напіваавтокефалію — це крок до об'єднання церков.

Ганьба вам, батюшко!

На Львівщині священник УПЦ мп залишив після себе «голі» стіни, забравши з приміщення храму всі ікони та церковне начиння, дізнавшись про перехід громади до Православної церкви України

Ігор **БЕРЕЖАНСЬКИЙ**, tsn.ua

Цей дикий випадок зафіксовано у Дрогобичі, в церкві святого Іова Почаївського. Як інформує тамтешня міська рада, священнослужитель, перед тим як покинути храм, вирішив вивезти з нього іконостас, церковний інвентар, образи та дзвони, які були куплені за кошти громади. А з двох будівель, розташованих на території церкви, навіть зрізали хрести.

25 травня у Дрогобицькій міській раді відбулося засідання спеціальної комісії, яка вирішила заборонити діяльність московського патріархату на теренах Дрогобицької громади. Зокрема, храм св. Іова Почаївського було опечатано.

У міськраді зазначили, що вивезення майна відбулося ще до моменту ухвалення комісією рішення та опечатування храму.

«Керівництво громади повністю

підтримало рішення про перехід з московського патріархату до Православної церкви України. Сьогодні тут відбулось перше богослужіння. Однак, зайшовши всередину, ми були шоковані, бо церква пуста. Видно, що «батюшка» готувався до відходу, — забрано усе, що було придбане за кошти громади. Але ми тішимось з того, що на одну українську церкву стало більше», — сказав заступник міського голови Дрогобича Андрій Ковч.

Зайшовши всередину, ми були шоковані, бо церква пуста. Видно, що «батюшка» готувався до відходу, — забрано усе, що було придбане за кошти громади.

● ОФІЦІЙНО

«РНБО має накладити санкції на рпц, її керівництво та структурні підрозділи»

Так вважає народний депутат із фракції «Європейська Солідарність» Ростислав Павленко (на фото)

Ольга **СОКОЛОВА**

У Комітеті з питань гуманітарної та інформаційної політики Верховної Ради відбуваються слухання «Про загрози національній безпеці України, пов'язані з діяльністю релігійних організацій, що мають керівні центри на території держави-агресора». Про це у Facebook повідомив народний депутат від «Європейської Солідарності» Ростислав Павленко. Він зазначив, що парламент має звернутися до РНБО для запровадження санкцій проти російської православної церкви, її керівництва та структур.

«Триває фахова змістовна дискусія. Наголосив, що відхід УПЦ від мп повинен був би насамперед передбачати діалог із ПЦУ — без попередніх умов, без мови ворожнечі і без відтворення наративів ворога», — вважає Павленко.

«Парламент має звернутися до РНБО для накладення санкцій

Ростислав Павленко вважає, що патріарх кіріл та російська православна церква теж несе відповідальність за роздмухування війни росії проти України.

на рпц, її керівництво і структурні підрозділи», — наголошує депутат.

«Має безумовно виконуватися законодавство про поіменування московської церкви її справжнім іменем. Повинні бути створені умови для вільного об'єднання українських православних (якщо для цього потрібне подальше спрощення процедур — такі зміни до законів мають бути підтримані). Кожен випадок колабораціоні-

му чи поширення наративів ворога повинен каратися за законом — звернув на це увагу правоохоронних органів», — зазначає Павленко.

«За підсумками слухань також має бути створено тимчасову слідчу комісію для розслідування випадків колаборації і поширення інформаційної отрути окупантів — і контролю за виконанням законодавства», — резюмує Ростислав Павленко.

● ТИМ ЧАСОМ

У світі з'явилася ще одна, 16-та, автокефальна православна церква

Охридська церква, яка діє на території Північної Македонії, отримала статус самокерованої

Наталка **ЧОВНИК**

Спочатку про Томос для цієї невеликої країни на Балканах оголосив Вселенський патріарх Варфоломій, а потім незалежність нової церкви визнав і Сербський патріархат, частиною якого раніше була македонська церква. До автокефалії Македонія йшла багато десятиліть. Сербська церква, на яку має великий вплив Москва, спочатку була проти, але зрештою все сталося мирно і в канонічних рамках. Очевидно, що після підтримки патріархом кірілом російської агресії щодо України його авторитет у світовому Православ'ї впав, а вага Вселенського патріарха ще більше зростає.

Тож незабаром усі православні церкви світу отримають повідомлення про нову автокефальну церкву і пропозицію визнати незалежний статус Охридської архієпархії. Гадаємо, що ПЦУ, яка отримала Томос п'ятнадцятою, не зволікатиме із визнанням нової, шістнадцятої автокефальної церкви. Як і Охридська — із визнанням Української.

● **ГЕРОЙ ІЗ СУСІДНЬОЇ ВУЛИЦІ****«У наше село сунуло 200 одиниць ворожої техніки!»: пенсіонер на Чернігівщині дав бій рашистам**

Такої сміливості Сергій Лесун із села Рудка сам від себе не очікував

Леонід ОЛІЙНИК

27 лютого його населений пункт атакували рашисти, й чоловік без жодних вагань вирішив боронити його до останнього. Разом з односельцями блокував дорогу ворожій техніці, де й отримав кульове поранення лівої лопатки та множинні осколкові поранення ніг. Оскільки Рудка місяць перебувала в окупації, до пенсіонера під обстрілами приходив сусід-ветеринар, якому телефоном хірург із Чернігова розповідав, що потрібно робити. Саме ці люди й зберегли пану Сергієві кінцівки, адже без їхньої допомоги все могло закінчитись ампутацією...

— Батько все життя пропрацював машиністом на місцевому підприємстві, ось нещодавно вийшов на пенсію, — розповіла «Фактам» донька потерпілого Катерина Лесун. — 27 лютого у Рудку, яка неподалік Чернігова, почала рухатись велика колона танків рф. Ішлося про понад 200 одиниць техніки! Попри це, тато з товаришами вирішили їх зупинити та не пустити в село. Вони почали пиляти дерева та ними блокувати в'їзд, тато до того ж давав бій завдяки запалювальним сумішам. Коли ж вороги наблизились, він прикрився листям, але поруч був товариш, який, нервуючи, зробив зайвий крок, і їх помітили орки. Зі своїх БТР

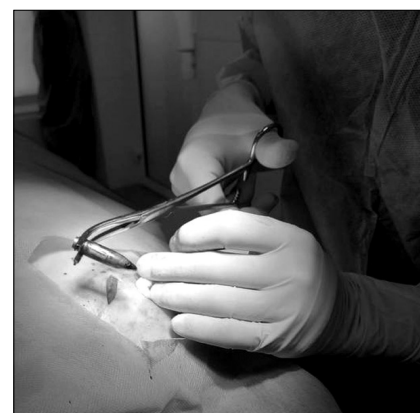

За словами хірурга Олександра Риженка, партизан Сергій Лесун народився у сорочці.

рашисти почали масований обстріл. Одна куля влучила татові у плечовий відділ, а ноги поранило осколками після пострілу з гранатомета. Попри це, він з останніх сил утівав. Врятувало те, що сховався за горбком. Після того він добіг весь закривавлений додому.

За словами доньки, її батька рятувало, без перебільшення, все село.

«Швидка» не працювала, тому люди несли бинти та антибіотики — хто що мав. Але нога все одно з часом загноїлась. Тоді на порятунок прийшов сусід-ветеринар Микола Тарасенко. «Різав та зашивав інструментами для худоби. Якби не він, ми тата вже б не побачили. Скільки житимемо — нашій вдячності не буде меж», — каже жінка.

Сергію Лесуну видалили кулю калібру 7.62 — це майже 4 сантиметри у довжину.

А керував по телефону усіма його діями хірург із Чернігова Олександр Риженко, номер якого люди знайшли в інтернеті і який погодився допомогти. «Потерпілому справді пощастило, — каже він. — Адже велика за розмірами

Чоловіки почали пиляти дерева та ними блокувати в'їзд танків.

куля застрягла у лівій лопатці у м'яких тканинах і далі у грудну клітину не потрапила. Уламкові поранення гомілок ускладнились інфекцією, почала розвиватись анаеробна інфекція, так звана газова гангрена. Телефоном я розповідав, що робити, а місцевий ветеринар проводив хірургічну обробку ран антисептиками, дренивання і санацію! Завдяки йому рани загоїлись і вдалось врятувати кінцівки.

Після деокупації пенсіонер-герой на своїх двох прибув до Чернігова і особисто подякував хірургові за допомогу! Там же і видалили кулю з плеча.

● **ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК****Дідусеві, який ховався від росіян у ямі серед лісу, ампутували відморожену ногу**

81-річний Анатолій Вечерський з Ірпеня вирив заглибину своїми руками. У чоловіка весь цей час не було ні води, ні їжі. Історію порятунку ціною жахливої шкоди для власного здоров'я розповів «Обозреватель»

Марина ПЕТИК

Так співпало, що саме 24 лютого, у день повномасштабного російського вторгнення, Анатолій Вечерський відзначав своє 81-річчя. У той же день народився і його онук. Але традиційне сімейне свято було затьмарене війною.

27 лютого в Ірпені вже йшли бої, всюди вибухали снаряди. Жителі ховалися в підвалах. Дідусь весь цей час був у власному будинку, підтримував зв'язок з дочками телефоном. Однак 5 березня, коли снаряди почали розриватись прямо біля його двору, він сильно злякався. Пенсіонер

взяв куртку, взув чоботи й побіг у бік дачних ділянок, де жила його 84-річна кума. Але вона не пустила свояка, пославшись на те, що їй самій, старій і хворій, вже нічого їсти.

Тоді дідусь подався до лісу, де своїми руками вирив яму, щоб хоч якось сховатися від березневого вітру і пронизливого холоду. В ній і «оселився». Вдень намагався ходити, щоб не замерзнути. Бачив російських окупантів, їхні танки. Однак після кількох днів такого виживання чоловік дуже ослаб. Усі ці дні він не їв. До того ж виникла проблема з однією ногою, яку, як згодом з'ясувалося, він відморозив.

Тож 10 березня знесилений старенький пішов назад в Ірпінь. За його словами, перебував в такому стані, що вже було все одно, вб'ють чи ні. Дійшов до українського блокпоста. Там наш військовий віддав йому пакет із їжею, з яким Анатолій Герасимович повернувся до свого помешкання, закрився і заснув. А коли прокинувся, то вирішив іти до будинку колишнього зятя, який ховався у підвалі Укрпошти, але час від часу навідувався додому до старенької мами. Анатолію Вечерському пощастило, що якраз застав ексзятя вдома і той надав йому першу допомогу.

...Тільки 27 березня один із волонтерів зміг вивезти дідуса в лікарню № 6 Києва. Там йому зробили операцію з ампутації відмороженої кінцівки.

Сьогодні чоловік разом із деякими членами родини живе в Німеч-

Фото з фейсбук-сторінки Тетяни МАЧАБЕЛІ.

Анатолій Герасимович каже, що під час Другої світової війни часто спав надворі під човном...

чині у готелі. Хоч і в одній кімнаті, але зате з окремим санвузлом. Зараз оформляють документи, щоб отримати медичну страховку.

● **НЕСПОДІВАНІЙ ПОВОРОТ**

Британець прихистив українську біженку, закохався в неї і... покинув двох дітей

Про 29-річного охоронця Тоні Гарнетта, який пішов із сім'ї через 22-літню Софію Каркадим зі Львова, написав таблоїд The Sun. Події розвивалися дуже швидко і досягли апогею вже через 10 днів після знайомства

Оксана СКРИПАЛЬ

ВТЕКЛА ВІД ВІЙНИ В ОБІЙМИ ЧУЖОГО ЧОЛОВІКА

Софія зі Львова подала заяву на участь у програмі спонсорства «Будинки для України» і написала пост у соцмережі. Охоронець Тоні, який працює в одному з британських медичних центрів, одразу відповів дівчині та запропонував стати її спонсором.

Раніше вона працювала менеджментом в ІТ у Львові, потім поїхала до Берліна, де кілька тижнів чекала оформлення своєї британської візи. Зрештою 4 травня прилетіла в Манчестер і переїхала в будинок подружжя Тоні і Лорні в Бредфорд, Західний Йорк.

Щоб Софії було зручно, Тоні переселив свою шестилітню дочку з її кімнати на двоярусне ліжко до трирічної сестри, незважаючи на заперечення дружини. За словами британця, коли Лорна лягала спати,

Фото із сайту mirror.co.uk.

Стара, як світ, історія подружньої зради: Тоні покинув Лорну (ліворуч) і втік з розлучницею з України.

вони з Софією дивилися фільми з українськими субтитрами. Він трохи знає словацьку, що допомагало йому спілкуватися з українкою. Так між ними виникли почуття.

ВІДЧУЛА СЕБЕ ТРЕТЬОЮ ЗАЙВОЮ

Тоні і Лорна були разом із 2014 року і виховували двох дочок. Спочатку дружина сумнівалася, чи варто приймати

в своєму будинку біженку, але вирішила зробити добро. А потім гірко про це пошкодувала.

«Вона вирішила спокусити Тоні першого ж дня. Якби не мої друзі зараз поруч, не знаю,

як би я це пережила», — розповіла Лорна.

Британка говорить, що українка завжди робила макіяж і одягала блузку з декольте перед тим, як Тоні повертався додому. Сусіди почали казати Лорні, як її чоловік фліртує з Софією просто на вулиці.

«Я відчула себе третьою зайвою, коли вони сиділи на дивані, сміючись і жартуючи, а мене ігнорували. Раптово ніби стала небажаним гостем у власному будинку», — згадує Лорна. Тоді вона сказала Софії покинути їхній дім. І Тоні втік разом із новою пасією.

Зараз чоловік каже, що решту свого життя хотів би провести з Софією, а вона стверджує, що, як тільки його побачила, він їй відразу сподобався.

«Думаю, люди нас не зрозуміють, але так буває. Я бачила, яким він був нещасним до мене», — розповіла українка.

НЕ ВСЕ ТАК ГЛАДКО

Натомість на форумі «Української правди» під час обговорення повідомлення про Софію та Тоні знайшлися ті, хто впізнав у дівчині шахрайку. Її підозрюють у нечесних операціях на ОЛХ — брала аванс за товар, який не відправляла. Йдеться про дипломні та курсові роботи, котрі вона обіцяла написати. І на додачу прикрипили кілька фото Софії.

І якщо б ця ситуація не була насправді, кожен має право на свою думку. Хтось скаже, що це справжнє кохання з першого погляду. Проте більшість людей такі дії засуджують, бо тепер українки, які втікають від війни, намагаються передусім зберегти свою сім'ю і в жодному разі не руйнувати чужих стосунків.

● **ГЕРОЙ ІЗ СУСІДНЬОЇ ВУЛИЦІ**

Житель Бородянки врятував від путінських нелюдів 50 людей, але сам потрапив до їх рук

Володимир Шома працює директором дитячої юнацької спортивної школи у цьому селищі на Київщині. Як тільки російські війська пішли у повномасштабний наступ, вступив до лав територіальної оборони. А коли ворог підійшов до Бородянки, почав евакуюувати її жителів у безпечніші місця

Юлія ЛУГОВА

«Поки колони тільки наближались, ми вивозили людей від церкви, лікарні, стадіону, адміністрації. Згодом їздили на так званий Старий масив. Але це вже було складніше, бо доводилося ловити момент, доки одна ворожа колона пройде, а інша ще буде далеко», — розповідає чоловік.

Жінки, старики, діти — всіх їх Володимир Шома перевозив власним авто. Розумів, що це небезпечно, бо російська техніка просувалася вулицями, але по-іншому, каже, не міг: про порятунок благами не лише налякані жителі Бородянки, а й сусідні сіл. Директор розповідає, що загалом врятував за той час щонайменше 50 осіб.

Машину Шоми вороги зрешетили в кількох місцях, а найбільше цілилися у лобове скло. «Я впав на сидіння, почув постріли, ще трохи і... У сорочці народився», — пригадує чоловік.

А далі Володимир Шома взявся доставляти ліки. Зокрема, інсулін у село Мірча, що за 20 кілометрів від Бородянки. Він не знав, що населений пункт уже окупований, тому на під'їзді до нього потрапив під обстріл. Машину Шоми вороги зрешетили в кількох місцях, а найбільше цілилися у лобове скло. «Я впав на сидіння, почув постріли, ще трохи і... У сорочці народився», — пригадує чоловік.

Фото із сайту tsn.ua.

Володимир Шома героєм себе не вважає, хоч і врятував багатьох.

Трохи згодом фашисти путіна затримали його та доставили до місцевої школи, де облаштували свій штаб і катівню. Зв'язали руки, допитували, але не били. Однак він чув, як катували інших у сусідньому класі. «Важко точно сказати, за що їх мордували: хтось крикнув «Слава Україні!», хтось зі зброєю прийшов, хтось мав посвідчення головного управління поліції. Біла мене сидів чоловік, у нього ніс був закладений вату, а руки в крові», — згадує Володимир.

Саму школу окупанти обікрали та пошкодили майна на 2 мільйони гривень. Володимира Шома зрештою відпустили. Проте набагато більше він зрадів не свободі, а тому, що ліки, які

віз, вцілило. Особливо інсулін, що для багатьох хворих був життєво необхідний.

Той день його дружина Тетяна Машина пам'ятає мало не по хвилинах. За свого чоловіка, каже, дуже боляся, але розуміла: хтось мусить рятувати хворих. «Росіяни роздягнули його, оглянули, чи не військовий, чи немає наколок, слідів від зброї, перевірили пакетик, що в ньому справді ліки», — розповідає Тетяна.

Тепер, коли доволало тихо, жителі Бородянки про окупацію згадують із жахом. Однак Володимир упевнений: безчинствувати в Україні рашистам залишилося недовго.

Джерело: fakty.ua.

● **МУДРИЙ УРОК**

У Кропивницькому суд засудив прихильника «русского міра» до розучування пісні «Батько наш — Бандера»

Кіровоградський районний суд міста ухвалив оригінальний вирок щодо 19-річного харків'янина, який на початку широкомасштабної російської агресії переїхав до Кіровоградської області та почав агітувати за «русский мір» у соціальній мережі

Ірина ГАЛ

Як повідомив голова Кіровоградської облради Сергій Шульга, Феміда зобов'язала хлопця не лише вивчити напам'ять Гімн України, IX розділ Конституції про територіальний устрій держави, а й пісню «Батько наш — Бандера, Україна — мати!» та вірш Сосюри «Любіть Україну». «Крім того, для закріплення матеріалу він має прочитати повість Миколи Гоголя «Тарас Бульба»

та роман Анатолія Дімарова «І будуть люди», — додав Сергій Шульга.

Інтернет-користувачі оцінили креативність суду, але при цьому уточнили, що, крім виховних моментів, харківського «ватника» визнано винним у кримінальному правопорушенні (ч. 2 ст. 109 ККУ) та призначено покарання у вигляді позбавлення волі строком на 2 роки без конфіскації майна. Водночас на підставі ст. 75 ККУ сепаратиста звільнено від відбування покарання з іспитивним строком

Фото із сайту unian.net.

Цікаво, хто, коли і як контролюватиме виконання рішення суду?

2 роки. Саме за цей час він має вивчити пісню і прочитати українську літературу.

Джерело: fakty.com.ua.

● **ПРЯМА МОВА**

Ахтем СЕІТАБЛАЄВ, відомий актор і режисер (його стрічка «Кіборги», в якій розповідається історія захисту Донецького аеропорту, свого часу побила рекорд українського кінопрокату), про те, чому сьогодні зі зброєю в руках захищає Україну у місті Миколаєві:

Чи важко? Нелегко. Я ж цивільна людина. Так, кіно знімаю про війну, але життя від кіно відрізняється, і дуже сильно. Чому я тут? Заради дітей, заради себе. Я тут сьогодні заради того, щоб завтра не було соромно. Мене ніхто не закликав брати до рук зброю, але ти прагнеш робити максимум з того, що можеш. Можливо, те, що зараз відбувається, — то замисел Всевишнього. І нам необхідно прийти до випробування, щоб усвідомити прості, але фундаментальні речі: хто ти, чого бажаєш, за що можеш померти, і найголовніше — в ім'я чого ти хочеш жити?!

Ваша передплата – це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!

Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова», щотижня матимете шанс виграти **1000** гривень!

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей).

Розкажіть про акцію сусідам!

● **ПОЗИЦІЯ**

«Вирішив проявити себе на полі бою»: мультимільйонер пішов воювати

Олександр Кохановський, «хрещений батько» українського кіберспорту і бізнесмен, нині в лавах ЗСУ. Він також відомий тим, що разом із партнером купив за 1,1 млрд грн готель «Дніпро» у центрі Києва

Леонід ОЛІЙНИК

Бізнесмен створив одну з найуспішніших і найвідоміших кіберорганізацій в Україні та поза її межами. Із початком повномасштабного вторгнення РФ він пішов воювати із росіянами. Про це Олександр Кохановський розповів в інтерв'ю AIN.ua.

«Мотивація була в першу чергу в тому, що це — моє місто, моя країна. Ніхто не може нав'язувати нам свої правила. Я хочу, аби ми жили з тим урядом, тою владою, яку обираємо самі, а не яку нам хочуть нав'язати шляхом війни», — каже Олександр про те, що спонукало взяти до рук зброю.

За його словами, зараз їхній підрозділ перебуває на навчаннях. Військовослужбовці готуються опанувати важке озброєння. «Особисто я хочу «снайперити», проходжу снайперську підготовку. У нас є дрони, супутникові телефони, вміємо наводити арту. Мабуть, можна сказати, що ми себе позиціонуємо як гурт розвідників», — розповідає Кохановський.

Він уже встиг повоювати під Ізюмом та у напрямку Барвінківського Харківської області. «На «передку» постійно обстрілюють: якось вийшов з машини, бачу: просто над головою летить стовп, 6-метрова х"рня, ракета «Смерч». Впала на 50 метрів, слава Богу, що потрапила на поле, і всі лишилися живі. Тут померти можна кожного дня. І потрібно просто прийняти цей усвідомлений ризик. Щодо умов: спимо по якихось хатах, їмо що дають. Іноді в штабі можна поїсти, іноді волонтери щось підвозять», — говорить Олександр.

На його переконання, досвід геймера допомагає йому працювати у команді. «Це вміння слухати командира і вміння самому командувати та керувати людьми, швидкість реакції, комунікація — усе це мені зараз дуже необхідне. Це великі плюси для кожного геймера, який вирішив проявити себе на полі бою», — стверджує бізнесмен.

Фото із сайту bit.ua.

Олександр Кохановський уже встиг повоювати під Ізюмом Харківської області.

● **ГУЧНА ІСТОРІЯ**

Хто ж насправді послав російський корабель?

Наразі Державна прикордонна служба України тримає ім'я бійця у секреті. Роман Грибов, якому до цього часу приписували фразу, спеціально взяв на себе її авторство, щоб врятувати побратима, який ще перебував у полоні

Василь КІТ

«Ім'я прикордонника, який промовив ці слова, не називали свідомо, бо розкриття його особи могло зашкодити йому в полоні. Зараз, на щастя, він у безпеці. В силу певних обставин ми ще на якийсь час залишимо його втаємниченим», — пояснив, зокрема, речник прикордонників Андрій Демченко.

Він підтвердив, що медійна публічність морського піхотинця Романа Грибова певною мірою була операцією з інформаційного прикриття, яке гарантувало безпеку його побратимів — захисників острова, які потрапили в полон. А це і прикордонники, і воїни Військово-Морських, Сухопутних та Повітряних сил ЗСУ.

Демченко підтвердив, що канал спілкування з морськими суднами був тільки у прикордонників на заставі, а не у морських піхотинців. Росіяни теж, очевидно, це усвідомлювали, тому в цьому питанні серед полонених більше відпрацьовували прикордонників.

Російський крейсер – уже там, куди його послали. Ще б путіна з усією московією туди спровадити...

Про обставини самої події Демченко розповідає так: «У черговий момент погрози з російського корабля між атаками російських сил на острів прикордонник, розуміючи, що ситуація склад-

на, напружена і слухати неодноразово залякування агресора йому набридло, перебуваючи біля радіостанції, відкрито висловився ворогу всім відомою фразою. Це було практично перед захо-

Росіяни не тільки погрожували нашим військовим, а й намагались схилити їх до зради різноманітними обіцянками.

пленням о. Зміїного росіянами. Хлопець навіть не усвідомлював, що він зробив для України. Майже відразу ця фраза, демонструючи відвагу захисників острова, потрапила в публічну площину. А за кілька годин вірусно почала поширюватися. Тепер вона уособлює незламність України та її захисників».

ДО РЕЧІ

Росіяни не тільки погрожували нашим військовим, а й намагались схилити їх до зради різноманітними обіцянками, зокрема «жити в єдиній більшій країні». Вони спокушали українців великими зарплатами та пенсіями: «У вас є всі шанси на нормальне, чесне життя, без участі у черговій братовбивчій війні... У вас буде можливість достойно влаштувати ваше життя або продовжити службу у збройних силах рф. З перспективою кар'єрного росту, стабільною заробітною платою, вирішити житлові питання та отримати гідну пенсію».

І саме після цих слів український прикордонник сказав легендарну фразу — «Російський військовий корабель, йди нах*й».

● **РЕЗОНАНС**

З Верховної Ради відкликали скандальний законопроект про розстріл дезертирів

Документ викликав хвилю обурення та обговорення — його порівнюють зі сталінським наказом № 227 часів Другої світової війни, який в народі називали «Ни шага назад»

Василь КІТ

Після резонансу законопроект про право вбивати солдатів у разі самовільного залишення місця дислокації та невиконання наказів командування відкликано з парламенту. Про це йдеться на сайті Верховної Ради. Авторами скандального документа є «слуги народу», серед яких Мар'яна Безугла, Георгій Мазурашу та Олександр Федіенко.

Як відомо, наразі Статут Збройних сил дозволяє застосування зброї для припинення кримінального порушення, якщо в інший спосіб

його припинити неможливо. Відповідні накази командир може віддавати підлеглим. У нинішній редакції застосувати зброю можна, не завдаючи смерті підлеглому.

КОМЕНТАР

Юрій БУТУСОВ,
військовий журналіст:
«Хочу під-

казати комітету з оборони та Мар'яні Безуглій ідею законопроекту про розстріли, який безумовно буде підтриманий суспільством:

законопроект про застосування зброї проти державних службовців, які провалили спецоперації української розвідки і не розслідували, хто винуватий у цих провалах, не провели збори територіальної оборони перед вторгненням, не підготували та не озброїли ТРО та резервістів, не провели призов оперативного резерву, не закупили за три роки жодного артилерійського снаряда, жодної пускової установки «Стугна», не провели евакуацію громадян на напрямках російського наступу, що призвело до масових жертв вій-

ськових та мирних громадян, не знищили жодного мосту та жодної дамби з Криму, що призвело до оточення наших військ на півдні, не розгорнули армію на рубежах оборони, не прикрили оточений Маріуполь та спалили там дві бригади, не покарали російську агентуру у керівництві країни, не сказали суспільству жодного слова правди про страшну війну, не довели дані союзників з НАТО до суспільства, але багато брехали, брехали, брехали. І зараз свою страшну брехню намагаються виправдати кров'ю громадян, яка летить рікою».

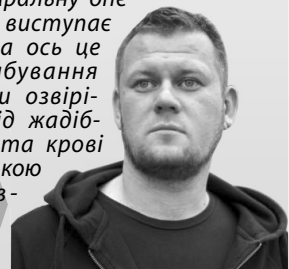
ДО РЕЧІ

Після того, як законопроект жорстко розкритикував Юрій Бутусов, народна депутатка і один з авторів документа Мар'яна Безугла зажадала від СБУ «зробити щось» із журналістом, який нібито «безнаказанно викладає тони інформації щодо наших військових, позицій і підіграє росії». Згодом, як заявив сам Бутусов, «деякі недолугі керівники сьогодні видали вказівку щодо заборони мені відвідувати військові частини на передовій на фронті».

● **ПРЯМА МОВА**

Денис КАЗАНСЬКИЙ, журналіст, про дії росії на захоплених територіях:

«рф завжди грабує захоплені території. росія вивозить із Маріуполя кораблями нагромаданий в Ахметова метал. Нарешті стало зрозуміло, заради чого зруйнували напівмільйонне місто та вбили тисячі його мешканців – заради банального мародерства. Що б там не брехала російська влада та їхня обслуга, якими б найвищими цілями не пояснювали напад на Україну, реальний сенс війни – розграбування захоплених територій. З Маріуполя вивозять крадений метал. Із Херсонської області – агропродукцію. У Крим тягнуться цілі каравани фур, яких так багато, що вони стоять на перехийку у великих чергах. Усіляке марення про «допомогу Донбасу» та «денацифікацію» – насправді просто брехня про людське око. Кожен, хто підтримує російську каральну операцію, виступає саме за ось це розграбування України озвірілою від жадібності та крові російської верхівкою».

● КРИЛА, ОБПАЛЕНІ ВІЙНОЮ

Журналіст із Херсона вважає Нововолинськ «маленьким містом з великим серцем»

Власний кореспондент газети «Голос України» у Херсонській області Сергій Яновський, який змушений був утікати з окупованого рідного краю, тепер трудиться на Волині

Алла ЛІСОВА

Пан Сергій у газеті «Голос України» працює з 2013 року. До того обіймав посади в херсонському часописі «Новий день» та в газеті «Освіта». Він — автор кількох підручників із журналістики.

У редакції міської газети Сергій Яновський поділився враженнями від перебування в окупованому рашистами Херсоні. Виїхати звідти було дуже складно. Оскільки його дружина родом з Нововолинська, то рятівний маршрут для них був уже відомий.

Пан Сергій розповів про те, як йому вдалося вибратися з Херсона, про нинішнє перебування там його колеги й про те, як його зустріло шахтарське місто.

Також відбулася творча дискусія стосовно нинішнього стану друкованої преси, необхідності висвітлення актуальних тем, подальшої співпраці з волинською пресою. Херсонський журналіст зазначив, що готовий писати матеріали на місцеву тематику, ділитися враженнями від побаченого, співпрацювати з тутешніми виданнями.

Враження Сергія Яновського від перебування у Нововолинську, спілкування з міським головою Борисом Карпусом про те, як відбувається релокація бізнесу зі Сходу, можна прочитати в останніх номерах «Голосу України» під заголовками «Маленьке місто з великим серцем» та «Волинь: від релокації до інвестиції». У цих публікаціях автор зауважив, що в Нововолинську немає військових об'єктів чи залізничних вузлів,

Фото Алли ЛІСОВОЇ.

Сергій Яновський теми для публікацій знаходить скрізь, куди б не закинула доля.

натомість неподалік — кордон із Польщею. А в нинішніх умовах для бізнесменів із Київщини, Харківщини, Донеччини, Луганщини це вагомий аргумент, аби передислокувати свої підприємства саме сюди: і безпечніше, і розвивати експорт простіше.

І багато з них уже планують перебратися у Нововолинськ. Хтось готується до перереєстрації та перевезення виробничого обладнання, а хтось поспішає розгорнути роботу на нових майданчиках, пише пан Сергій. Разом із тим, проаналізувавши ситуацію, робить певні висновки. Поки виробництво розгорнуть, поки створять нові робочі місця, спливе певний час. Але якщо підприємці відчують себе ефективними господарями на нових майданчиках, переконаються як у логістичних перевагах прикордонного міста,

так і в сприятливому бізнес-кліматі, то надалі вкладатимуть більші й більші кошти у розвиток.

Публікація «Маленьке місто з великим серцем» — це висока оцінка, дана волинянам, які в надзвичайно складний для усіх українців час продемонстрували найкращі людські риси. Херсонець «свіжим» поглядом подивився на «невеличке шахтарське місто, в якого виявилось велике серце». «І його вистачило, аби огорнути теплом, любов'ю і турботою майже десять тисяч втікачів від воєнних жахів, принесених на нашу землю путінською злодюгою російських військових злочинців», — зазначив журналіст.

Дякуємо вам, колего, за такі гарні слова на адресу наших земляків!

*Публікація створена за підтримки Української Асоціації Медіа Бізнесу.

● БІДА

Астронавт розповів, як війна в Україні виглядає з космосу

Німецький космонавт Маттіас Маурер, який повернувся на Землю з Міжнародної космічної станції, шокований побаченим незброєним оком з орбіти

Зоряна ЗІРКА

«Спочатку вночі в Україні було зовсім темно, тому що все освітлення у містах було зменшено. Фактично можна було впізнати лише Київ, а вся

країна навколо нього була суцільною темрявою», — цитує Маурера видання «Більд». Він зазначив, що однієї ночі побачив блискавки і зрозумів, що це були ракети.

А вдень над такими містами, як Маріуполь, стояли «величезні

стовпи диму, глибокі чорні стовпи диму». «Ну, це було дуже добре видно незброєним оком із космосу. І в ті моменти я дійсно відчував себе набагато ближчим до України, ніж, ймовірно, почував би себе з Німеччини», — сказав Маурер.

За його словами, через війну на космічній станції не було суперечок, всі астронавти погодилися, що в Україні відбуваються жахливі речі.

● ШОК!

Фото із сайту obozrevatel.com.

Підозрюваний каже, що його розум затьмарився через війну...

Ексдепутат зарізавав дітей і написав передсмертну записку

У Туреччині, у курортній Аланії, вранці 21 травня сталася жахлива трагедія. 37-річний проректор Харківського університету ім. В. Каразіна, ексдепутат міської ради Олексій Навроцький убив власних дітей — 4-літнього Кирила та 6-річну Таню. Його дружина Юлія встигла втекти та покликати на допомогу

Антон БАМБУЛА

До Туреччини сім'я Навроцьких із Харкова приїхала 25 березня. Разом із Олексієм та Юлією, а також їхніми дітьми прилетіла й мати проректора пані Марина. Усі оселилися в апарт-готелі. Як повідомляють тамтешні ЗМІ, приблизно о 8:30 ранку 21 травня між подружжям стався конфлікт, під час якого чоловік кинувся з ножом на дітей та вбив їх. Також він накинувся на дружину, але та захищалася, отримала порізи рук. Юлія змогла вирватися з помешкання і покликати на допомогу. Щоправда, знайома сім'ї уточнює, що, за її версією, Юлія була у ванній, коли Олексій став убивати дітей. Вона чула їхній крик, вискочила і побачила все, що сталося. Тоді чоловік кинувся на неї.

Турецька поліція повідомляє, що Навроцького застали у кімнаті з дітьми, які вже були мертві. А також виявили його передсмертну записку. Її зміст не повідомляється. Однак після арешту Олексія помістили в камеру, де було вжито антисуїцидальних заходів безпеки.

На суді Навроцький заявив, що з початком війни в Україні він перебував у депресії та приймав транквілізатори. Знайомі родини поки що не можуть прийти до тями від цієї звістки. Вони всі запевняють, що у Олексія та Юлії була дуже хороша сім'я, жодних конфліктів у них не виникало. «Принаймні ніхто з нас не чув про те, що у них можуть бути якісь розбіжності. І ніхто не знав, що чоловік Юлії мав проблеми з психічним здоров'ям», — каже одна зі знайомих.

Як проректор зміг покинути Україну під час воєнного стану, невідомо. У Держприкордонслужбі нам повідомили, що не мають права розголошувати особисті дані про людину. Але запевнили: якщо він перетинав кордон України і його пропустили, значить, у нього на те були підстави.

● ПРЯМА МОВА

Олексій ДАНИЛОВ, секретар РНБО, вважає, що смерть російського диктатора путіна не змінить стан справ в рф:

Я не прихильник теорії, що якщо путін відійде в інший світ, що там щось зміниться. На підставі чого? Там таких «путінів» дуже багато. І охочих стати таким же «путіним» теж, він для них є якимось ідолом. Вони вважають, що він робить усе правильно. В них зовсім інша філософія життя. Поверте, в кращий бік ця країна зміниться, якщо вона буде в тому вигляді, в якому є, не може. Не може навіть фізично. Якщо це буде демократія, то вона розпадеться на частини.

● СІМ «Я»

Секрети терплячості

Тим батькам, чії діти вмійють чекати, живеться набагато легше, аніж іншим. Та й малі зростають більш загартованими

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Цього разу поділюся «сімейним» спостереженням, «привезеним» аж із Німеччини. Так склалося, що я з дітьми понад місяць мешкала у тамтешніх друзів, тож мала можливість оцінити, як німці виховують дітей.

Молода пара років 30–35 з любов'ю ростить однорічного хлопчика та трирічну дівчинку. Найчастіше ми спілкувалися на дитячому майданчику та під час вечері за великим круглим столом. Спостерігала, як німкеня без спохвіту ставила тарілки зі стравою перед кожною дитиною й дорослими. А потім сідала частуватися сама. При тому навіть не намагалася нагодувати малого, як роблять деякі надто турботливі мами: жінка спокійно вечеряла, іноді поглядаючи, чи добре справляється її малеча. Аж ось хлопчик захотів консервований огірок, однак йому відмовили. Він робив ще кілька спроб отримати бажане, але щоразу мама спокійнісінько повторювала йому той же текст із заперечною інтонацією. Як з'ясувалося, малому потрібен був огірок, щоб бавитися, однак мама його ідеї не підтримувала. Ані мила усмішка сина, ані його обурення її рішення не зламали. Більше того, вона навіть не переставила тарілки з огірками подалі, аби та не мозолила хлопчику очі. І він таки скорився, бо навіть у такому віці дитина здатна зрозуміти, що мамине «ні» незламне. З іншого боку, я зауважила, як той однорічний хлопчик у стільчику для годування спокійно очікував своєї порції і, вже як поїв, не репетував і не намагався вилізти, а лише поглядав, як орудують виделкою й ножем його батьки.

У житті дуже багато ситуацій, коли дитина разом з батьками мусить скоритися обставинам і чекати: чи в супермаркеті, чи в лікарні та й навіть удома. Її вміння «прикрити свою нетерплячку» формується у, здавалося б, дріб'язкових ситуаціях. Важливо їх бачити й не поспішати догоджати малечі, відгукуючись на її запити «вже й негайно». «Зачекай п'ять хвилин», — кажу синові й вказую на годинник. Цей маленький проміжок часу для мене — мука, бо доводиться пояснювати, що це зовсім не те, що полічити до п'яти, а потім через кожні пів хвилини повідомляти, що ще треба чекати. Однак тримаюся за те, що це загартовування витримки й інвестиція в наші спокійніші майбутні стосунки.

Маєте свої зауваження — прошу ділитися. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а пошто-ва: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13, «Цікава газета на вихідні».

● СУПЕРОВО!

Статуетку «Євробачення» гурту «Калуш оркестра» продали за 900 тисяч доларів

Виручену на аукціоні суму спрямують на підтримку української армії

Олена КАЛЕНЮК

«Власником кубка пісенного конкурсу стала криптоспільнота WhiteBIT. Кошти зібрали на комплекс безпілотників PD-2 для наших захисників», — йдеться у повідомленні «Євробачення України».

Гроші передадуть у «Благодійний фонд Сергія Притули», який уже кілька років займається допомогою українським військовим.

Крім цього, під час розіграшу рожевої панамы, в якій на «Євробаченні» виступав

соліст «Калуш оркестра» Олег Псюк, зібрали 11 мільйонів гривень.

Дізнавшись про такий благородний крок українців, виробник трофею для музичного конкурсу – шведська компанія Kosta Boda – заявив, що для гурту «Калуш оркестра» спеціально виготовлять ще один трофей на заміну, аби переможці «Євробачення-2022» не залишилися без свого призу.

Нагадаємо, український гурт Kalush Orchestra триумфально переміг із піснею «Стефанія» на міжнародному пісенному конкурсі «Єв-

Фото Романа ЯКІВЧУКА.

Автором прекрасної світлини Лесі Мартинок є її брат, відомий художник-фотограф Роман Яківчук.

Наближає перемогу як може: Олег Псюк зі сцени «Євробачення» закликав врятувати заблокованих воїнів на «Азовсталі», а потім заробив для наших захисників мільйони гривень. Молодець!

робачення-2022» в італійському Турині.

До речі, світлина викладачки фахового педагогічного коледжу імені А. Ю. Кримського у Володимирі та писанкарки Лесі Мартинок стала прообразом мами Стефанії з переможної пісні на «Євробаченні».

Волинянка розповіла у соцмережі, що її фото на заставці до Stefania стало для неї цілковитою несподіванкою:

– Я впізнала себе. Приємно, що серед багатьох тисяч фото жінок в україн-

ському етноодязі саме моє стало фольклорним образом пісні. Тут гармонійно переплітаються національний колорит народного мистецтва та музики. Образ Стефанії – української жінки-матері сьогодні сприймається як оберіг віри, надії, любові. Маючи такий потужний духовний захист, народ наш безсмертний! В різні часи лихоліть краса народного мистецтва нас рятувала, і нині наше важливе завдання – оберігати його як найкоштовніші скарби.

● СИЛА ДУХУ

Прикутий до інвалідного візка чоловік щотижня ліпить тисячу вареників для фронту

Жителю Черкас допомагають дружина й донька

Лія ЛІС

Родина 42-річного Євгена Компанця уже близько місяця щотижня відправляє по тисячі вареників українським бійцям.

«Моє завдання — готування начинки й розкачування тіста. Донька й дружина ліплять вареники. Іноді і я допомагаю. А загалом варю печінку, цищу цибулю, варю і товчу картоплю. Це почалося після Великодня. Моя донька до цього ще возила по Черкасах безкоштовні обіди для літніх лю-

— У четвер наших 930 вареників відправлять на фронт. Куди саме — мені байдуже. Всі хлопці там мої, — додав черкащанин.

«Вареничний» батальйон поповнився невтомним бійцем!

дей», — повідомляє чоловік, який понад 10 років прикутий до інвалідного візка.

Кому з військових потраплять вироби, Євгенові не відомо. «Ми тільки знаємо, яка машина їх повезе. До дня, коли волонтери мають їхати, намагаємося по максимуму забити морозилку. У четвер наших 930 вареників відправлять на фронт. Куди саме — мені байдуже. Всі хлопці там мої», — додав черкащанин.

● **ЗОРІ ВІЩУЮТЬ**

Фото із сайту tsn.ua.

Путін знає, що однією ногою він уже в могилі, і хоче затягнути із собою на той світ якомога більше українців.

Коли закінчиться війна з росією: відомий окультист назвав чіткі дати

За словами російського філософа та мага Андрія Космача (на фото), невдовзі економіку рф почне рвати на шматки, а стан здоров'я путіна стрімко погіршиться

Космач також говорить про ориєнтовний час завершення війни. Він наголошує, що цей прогноз складено трьома найкращими у світі корифеями у галузі мунданної астрології. Це галузь, що вивчає історичні та культурні тенденції, долі націй і великих груп людей, метеорологічні умови і землетруси

“**І ось тепер ми переходимо до фіналу цієї спецоперації чи війни. Фінал припаде на кінець, я повторюю, на кінець 2022-го та початок 2023 року.**”

та інші важливі світові події. «І ось тепер ми переходимо до фіналу цієї спецоперації чи війни. Фінал припаде на кінець, я повторюю, на кінець 2022-го та початок 2023 року. Точно — це січень, лютий і, швидше за все, — середина березня. Саме в цей час буде поставлено фінальну крапку — перемогу України», — резюмував він.

Лія ЛІС

Від кінця липня 2022 року слід очікувати великої, однієї з найбільших в історії росії фінансово-економічної кризи, — наголосив він. А у серпні-вересні у війні відбудеться корінний перелом на користь України. «Це буде третя фаза війни. Це не фінал — це апофеоз. Я повторюю: початок третьої хвилі якраз-таки відбудеться з кінця липня, захопить повністю серпень і, швидше за все, торкнеться і середини вересня. Під час цієї третьої фази якраз і настане корінний перелом на користь України», — повідомив він.

Філософ також прогнозує, що у серпні 2022 року очікується сильне погіршення здоров'я президента країни-агресорки володимира путіна. «Від серпня до кінця жовтня розпочнеться процес відходу суверена від влади та з влади. Де-юре він залишиться президентом, а де-факто вся повнота влади перейде до рук так званого колективного органу управління, який ми можемо назвати Держрадою, яка, до речі, внесена і до конституції, вона там присутня», — стверджує оракул.

● **ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!**

Збадьоритися і втамувати спрагу

Із настанням тепла ми все рідше згадуємо про гарячий чай чи каву. Хочеться випити чогось прохолодного, що подарує легкості і задоволення. Виручать домашні напої з натуральних інгредієнтів: лимонад, коктейль чи смузі з кубиками льоду, ароматний компот або чай з лимоном... Спробуйте — це і смачно, й корисно!

Фото із сайту pivobank.ua.

ДОМАШНІЙ М'ЯТНИЙ ЛИМОНАД

Інгредієнти: 2 л води, 1 лимон, 2 лайми, пучок м'яти, 150 г цукру, лід.
Приготування. З лимона і лаймів відтиснути сік. Закип'ятити воду, трохи остудити, влити в неї цитрусовий сік, додати половину цукру і перемішати до повного його розчинення. Кілька листочків м'яти залишити для оздоблення напою, решту подрібнити, розтерти з цукром і додати в лимонад. Перемішати і залишити на 15–20 хвилин настоятися. Потім процідити й охолодити. Подавати домашній м'ятний лимонад у склянках, додавши лід і прикрасивши цілими листочками м'яти.

КОМПОТ ІЗ РЕВЕНЮ

Інгредієнти: 3 л води, 200 г румбамбару, 0,5 скл. суниці, 10–15 вишневих листочків, 1 скл. цукру.
Приготування. Ревінь, вишневе листя та суницю добре промити. На дно слоїка викласти порізаний румбамбар, тоді листя та ягоди. Залити кип'ятком, накрити чистою металевою кришкою, залишити на 10 хвилин. Потому воду злити в каструлю, додати цукор, прокип'ятити 3 хвилини, залити в банку і настоювати, поки схолоне. Такий компот можна приготувати й на зиму: залити сироп у слоїк, закрити його, перевернути, накрити ковдрою та залишити до вистигання. Цей напій чудово втамує спрагу та добре зберігається.

ХОЛОДНИЙ ЧАЙ З ЛИМОНОМ

Інгредієнти: 3 л води, 2–3 ст. л. чорного або зеленого чаю, пів лимона, 4–5 ст. л. цукру (або за смаком), лід.
Приготування. Очищену воду довести до кипіння і вспати чорний або зелений крупнолистовий чай. Настоявати 4–5 хвилин, після чого вичавити сік з половинки лимона і сам лимон також вкинути в чай, а через 10 хвилин вибрати його. Додати цукор, розмішати. Каструлю з напоєм поставити в холодну воду для остигання до кімнатної температури. Далі чай розлити в пляшки, обов'язково проціджуючи через ситечко, і поставити на кілька годин у холодильник. При подачі варто покласти у склянку кілька кубиків льоду.

До речі, чай з льодом та імбиром — також дуже хороший прохолодний напій.

ШОКОЛАДНО-МОЛОЧНИЙ КОКТЕЙЛЬ

Інгредієнти: 1 скл. молока, 100 г морозива, 2 ст. л. какао, цукрова пудра і третій шоколад — за смаком.
Приготування. Залити молоко в блендер, додати морозиво, какао, цукрову пудру. Суміш добре збити — до утворення пінки. Налити у склянки, посипати тертим шоколадом.

ХЛІБНИЙ КВАС

Інгредієнти: 500 г чорного хліба, 300 г цукру, 15 г свіжих дріжджів, 5 л гарячої води.
Приготування. Хліб поріжте, підрум'яньте у духовці до насиченого золотистого кольору і висипте в каструлю. Залейте сухарі окропом (3 л), закрийте кришкою, остудіть, після чого процідіть через марлю. Залейте сухарі 2 л окропу, залиште ще на 1 годину, процідіть. Усю рідину злийте в одну банку або емальовану каструлю, додайте цукор і дріжджі, перемішайте і настоюйте 8–12 годин за кімнатної температури. Розлийте квас у пляшки і зберігайте в прохолодному місці. За бажанням до нього можна додати два кружальця лимона і кілька листочків смородиною.

МОХІТО

Інгредієнти: 3 гілочки свіжої м'яти, невеликий лимон або лайм, лід, вода газована, яблучний сік — за бажанням.
Приготування. У склянку подрібнити м'яту, вичавити лимон або лайм, долити доверху води. Як варіант — можна розбавити воду яблучним соком у співвідношенні 50:50. Прикрасити гілочкою м'яти.

ПІНА КОЛАДА

Інгредієнти: 200 мл молока (або вершків), 300 мл ананасового соку, шматочок ананаса для оздоблення, 50 г збитих вершків, 2 ст. л. цукру, 1 скл. льоду.
Приготування. Всі інгредієнти охолодити і збити у блендері до однорідної консистенції. Налити коктейль у склянки, прикрасити збитими вершками і шматочками ананаса.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик
«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».

Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.
Зареєстрована 6 листопада 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальню — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332) 77-07-70,
приватних оголошень — (0332) 72-39-32,
розповсюдження — (0332) 72-38-94.
ТЗОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 3 друковані аркуші
Передплатні індекси: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт»
ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 929.

● ТЕМА № 1

Журналіст Петро МАГА: «Мені хтось в окопах вливає в голову... вірші»

Закінчення. Початок на с. 1

Таїсія БАХАРЄВА

За час війни, каже Мага, він бачив «багато чого» — «над головами з ранку до вечора літало все, що могло, було відчуття, що це відбувається не з нами». Попри те, він жодного разу не сумнівався, що Україна вистоїть.

«Ця війна відкрила дуже багато у наших людях. Я бачив хлопців, котрі йшли воювати на протезах! Електриків, які з'єднували розірвані дроти, коли їх накривало «Градами», — розповідає воїн і зізнається, що хотів би дійти «до Уралу та обійняти китайців, які йтимуть із протилежного боку».

«Я не кровожерливий, але для мене символом

Воїн Петро Мага зізнається, що хотів би дійти «до Уралу та обійняти китайців, які йтимуть із протилежного боку».

того, що робили ці іроди, є заміноване піаніно Ігоря Поклада (відомий композитор, Герой України, якого війна застала вдома в окупованому Ворзелі під Києвом. — Ред.). Адже вони бачили диски на стінах його будинку, фотографії та розуміли, що тут живе музикант. Але зробили розтяжку прямо на його клавіатурі. Це не вкладається у голову! Росіяни — просто брудна орда, яка отримала дозвіл ґвалтувати нашу країну»...

Шодня приблизно годину Петро Мага виділяє на написання віршів. «Пишеться дуже швидко. Немов хтось згори надиктовує рядки, — каже він. — Особливо, коли я перебуваю у стані шоку. Так було, коли писав про Бучу, Маріупольський театр, Краматорськ, хлопця, який підірвав себе... Я не можу пояснити, як написав. Було враження, що я просто

Фото із сайту fakty.ua

Петро Мага: «Міг не підписувати контракт на три роки та залишатися вдома. Але в мене навіть на мить не було такої думки».

відкрив голову, а туди вливалася інформація».

Після війни Петро Мага мріє видати книгу зі своїми творами.

ВІРШІ З ОКОПУ

Як пояснити вам,
Що у нас — різні батько і мати,
Як довести рабам,
Що нас не потрібно звільняти!!!
Кара не обмине,
Ні душу вашу, ні тіло,
Все огидне й страшне,
Ви вже, на жаль, зробили...
Вже не врятує час,

Те, що не можна зшити,
Знайте, ненавидять вас
навіть маленькі діти!
Їх побажання в дім
досі приносять феї,
А ви поясніть своїм,
звідки у вас «трофеї»!
Дайте їм ніби любов,
ніби батьківські цілунки,

Тільки змивайте кров
із крадених подарунків!
Вчіть вклоняйтесь царькам
з люльки і до могили,
Бридко вогким слимакам
навіть бачити крила!
Там, де ви звикли повзти,
Ми важко вчилися летіти,
А слово ПЕРЕМОГТИ
для нас означає — ЖИТИ!

Усміхніться!

Лікарка у військкоматі: «Як служити, так усі хворі, а як воювати, то всі здорові».

:)):):))

– У яких випадках вживається слово решта, а у яких залишок?

– Залишки окупантів валяються на українській землі. Решта невдовзі до них приєднається...

:)):):))

Міноборони рф заявляє, що їх армія має високий бойових дух. Наприклад, ті солдати, які місяць утримували ЧАЕС, тепер просто світяться від щастя...

:)):):))

Дівчина сказала, що хоче в яесь дороге місце... Відвіз її на заправку!

:)):):))

Нас запитують: «Як пуйлу зберегти обличчя?»
Відповідаємо: «У формаліні».

:)):):))

Від сьогодні Байдену і його сину заборонено назавжди в'їзд в росію... Ну що, догрався?

:)):):))

У кожної жінки повинна бути маленька чорна сукня, в якій вона відсвяткує похорон путіна.

:)):):))

При розлученні жінка розумнішає, худне та гарнішає. А зайва вага, головний біль та брудні шкарпетки у спадок переходять тій, яка зруйнувала сім'ю.

● УВАГА, ВІКТОРИНА!

Пропала корова – пропало й здоров'я

Укотре переконався: наш народ скаже, як зав'яже. Бо навіть у цій приказці криється глибокий зміст, адже нашим годувальницям ми маємо дякувати не тільки за цілюще, корисне молоко, а й за один із найголовніших в історії людства медичний препарат

Грицько ГАРБУЗ

Але про це трішки пізніше – спочатку маємо повторити запитання, яке відкрило нам ще один цікавий факт.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-7»

Поглянувши на це фото, назвіть тварину, яка з ним асоціюється. Це не кажан.

Фото якої тварини знаходиться у гранатобузі?

Тепер, переконали, дивлячись на вакцину, у вашій уяві поставатиме... **корова** – наше слово-відповідь. Бо **вакцина** з латинської vaccina означає коров'яча (від vassa – корова).

Фото із сайту bbc.com.

Справа в тому, що першу вакцинацію здійснив англійський лікар Едвард Дженнер, який у 1796 році штучно прищепив 8-літньому хлопчику коров'ячу віспу, в результаті чого дитина набула імунітету до натуральної віспи, яка в цей час буквально косила Британію. А вже у кінці XIX століття Луї Пастер увів термін «вакцинація» (variola vaccinia – коров'яча віспа).

І справилися з цим завданням лише троє наших учасників – Віта Бобко з села Затурці Володимир-Волинського району Волині, Андрій Куява з Ковеля й Оксана Алексєєва з Луцька. Від їхнього імені ми перерахуємо Збройним силам України 300 гривень (від газети «Волинь» і «Цікавої газети на вихідні»).

Що ж, переможцям туру – гучне «Віват!», а нам час шукати нових інтелектуальних волонтерів.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-10»

У мене – карі, а в тебе – голубі,
А в когось, мов фіалки, очі сині,
Але сльозу очей фарбує біль
Щоразу кольором одним – (8 букв).
У когось – сірі, в когось – наче ніч,
Але від болю в кольорах зіниць
Душі своєї нам не заховати.
І за сльозу, розливу з інших віч,
Нам доля болем і сльозою теж відплатить.

У назві-прикметнику пропущеного у вірші кольору, який подано в орудному відмінку – особлива рослина. Цілюща. Дуже поширена в Україні, а також у нашій усній та писемній і пісенній народній і літературній творчості.

Що за рослину ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 12 червня (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у щотижневому жеребкуванні при розіграві призових волонтерських 200 гривень (100 – від газети «Волинь» і 100 – від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Ці кошти ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера-благодійника.

Нещадно б'ємо путіна на всіх фронтах!